

וְסִימֵן אֲשַׁמָּח ומצרף אותיות אלו מתחיל למפרע דהיינו מתיבת אחד שהיא אחרונה אות א' דתיבת אחד, ואח"כ אות ש' דתיבת שמע, ואח"כ מסיים ביושר קודם אות מ' דתיבת שמע ואח"כ אות ח' דתיבת אחד, ועולים אותיות אלו תיבת אשמח. **דְּכַתִּיב** וכמו שכתוב (תהלים ק"ד) **אֲנֹכִי אֲשַׁמָּח בֵּי. בֵּי מִמָּשׁ, וְהִכִּי אֵיטָא בְּסַפְרָא דְּחֲנוּךְ** וכך מובא בספרו של חנוך.

סוד ע' גדולה וישראל ה' אלוקינו - ה' ארבעה בתי תפילין **תו, אֵיט בִּיה עִי"ן רְבִרְבָא** עוד יש בתיבת שמ"ע ע' גדולה, **רְמֵז לְאֵלִין שְׁבַעִין שְׁמָהֶן רְזָא דְאַבְהֶן קְדִישִׁין** שהיא רומזת לאלו השבעים שמות של האבות הקדושים חג"ת כי המלכות מקבלת הארת ז"ת דאימא שכל אחת כלולה מעשר הרי ע' אמנם עיקר ההארה היא מחג"ת הנקראים אבות. **יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה', אֵלִין אַרְבַּע בְּתֵי דְתַפִּילִין דְאַחִיד לִוְן** תיבות אלו הם כנגד ארבעה בתי תפילין שאוחז להם ז"א וכולל אותם[טז] **ד' רְבִרְבָא דָא קָשֶׁר שֶׁל תַּפִּילִין דְאִיהִי אַחִידַת בְּהוּ** ובתיבת אחד יש ד' גדולה כשיעור ארבעה דלתי"ן וזה בחינת קשר של תפילין שלאה אוחזת בהם ונמשכים לה ד' אלפי"ן מד' אהי"ה דנה"י דאימא, **וְהוּא רְזָא**

אור הרשב"י

וכלולים החו"ג ואז נרשמת שם בחינת לאה כי שם מקומה מאחורי ז"א בסוד קשר דתש"ר ומהקשר הזה שהוא בחינת התפארת יוצאות שתי רצועות המשתלשלות למטה והם בחינת נו"ה

[טז] כי התפילין הם ד' מוחין קדישין היוצאים ומאירים במצח דו"א וביציאתם הם לוקחים איתם מנה"י דאימא ומהבתים נמשכים ב' רצועות שהם חו"ג המקיפות את הראש ונמשכים עד אחורי הראש ושם אנו עושים קשר אחד והוא סוד התפארת שבו קשורים

לַחֲפִימִין וְלֹא אֶתְמָסָר לְגִלְגָּלָהּ וְהוּא סוּד לַחֲכָמִים לְבָדָם וְלֹא נִמְסָר
 לְגִלְתוֹ. וְתִרְיִן רְצוּעֵינָּן נִפְקִינָּן מִסְטָרָא דָּא וּמִסְטָרָא דָּא וּשְׁתֵּי
 רְצוּעוֹת הַתְּפִלִּין יוֹצֵאִים מִצַּד יְמִין וּמִצַּד שְׂמָאל, רָזָא דְתִרְיִן יִרְכִּין דֵּיהֵא
 א"ח דְּנִבְיָאֵי קְשׁוּט אַחֲרֵיהֶן בֵּיהּ הֵם סוּד שְׁתֵּי הִירְכִים נִצַּח וְהוּד דו"א
 שְׁנֵיבֵי אֵי הָאֲמַת אוֹחוּזִים בּוּ כִי הִנְבּוֹאָה הִיא מִנּוּ"ה דו"א.

א"ח רומז לאחותי שבשיר השירים

וְעוֹד אוֹתִיּוֹת א"ח רָמַז לְפָסוּק דְּאָמַר הֵם רוֹמְזוּ לְפָסוּק שֶׁאֵמַר שְׁלֵמָה
 הַמֶּלֶךְ (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) פְּתַחֲתִי לִי אַחֲתִי הַרוֹמְזוּ לז"א שֶׁהוּא א"ח
 הָאוֹמֵר לְשִׁכְנָה פְּתַחֲתִי לִי אַחֲתִי.

אמת – יעקב תפארת, יציב – יוסף יסוד, והמלכות צריכה להידבק עם תפארת
 ויסוד

וְלִבְתָּר אֲמַת וַיְצִיב. לְאַחַר קְרִיאַת שְׁמַע צָרִיךְ שִׁיאֵמַר אֲמַת וַיְצִיב וְאֲמַאי
 וַיְצִיב, דָּא תְּרַגְמוּ וַיֵּשׁ לְשִׁאוּל מַה אוֹמְרִים אֲמַת וַיְצִיב וְהָרִי וַיְצִיב
 הוּא תְּרַגּוּם שֶׁל אֲמַת וְלִמָּחָד צָרִיךְ לִזְכּוֹר גַּם אֶת תְּרַגּוּמוֹ. אֲלֵא דָּא יַעֲקֹב וְדָא
 יוֹסֵף אֵלָּא כִּיּוֹן שֶׁאֲמַת הוּא בְּחִינַת יַעֲקֹב בְּסוּד תַּתְּן אֲמַת לְיַעֲקֹב בְּחִינַת הַתְּפִאֶרֶת, וַיְצִיב
 הוּא בְּחִינַת יוֹסֵף יִסוּד כִּי גַם הִיּוּסוּד הוּא אֲמַת בְּסוּד גּוֹף וּבְרִית חֲשֵׁבִינָּן חַד וְאַצְטְרִיךְ
 לְאַתְּ דְּבָקָא בְּתַרְוֵיהוּ וּבְתַפִּילְתָּנוּ אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְיַדְבֵּק בְּשֵׁנֵיהֶם, וְאַנּוּ

אומרים את אמת ויציב מיד אחר פרשת ציצית, שפרשת ציצית היא בחינת הכלה שהיא המלכות, וצריכה לידבק עם תפירת ויטודין].

תפילת העמידה ברכה ראשונה כנגד חסד דאברהם

וּלְבַתָּר צְלוֹתָא מְעוּמָד לאחר מכן אומר תפילת העמידה. תִּלְתָּת קְדָמָיִן דְּאַנּוּן שלש ברכות ראשונות שהן מִגְּנֵן אברהם, וּמְחִיָּה המתים, וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ. מִגְּנֵן, אֵית בֵּיה מ"ב תִּיבִין, רְזָא דְשָׁמַא קְדִישָׁא דְמ"ב אֲתוּוֹן בברכת מגן אברהם יש מ"ב תיבות בסוד השם הקדוש במ"ב תיבות. וְאֵית לְאֶכְלָלָא לֵיה בְּלָבָא וְלֵאֲתִקְשָׂרָא כְּשִׁלְהוּבָא בְּגַחְלָתָא בְּרַחֲמֵי ויש לכלול את השם במ"ב בליבו ולהתקשר בו כשלהבת הקשורה בגחלת באהבת השי"ת. וְדָא אֵיהוּ בְּרַכְתָּא דִּימִינָא זוהי ברכה שבחסד שבימין ולכן אומר מגן אברהם שאברהם הוא מדת החסד.

מחיה המתים – סוד הגבורה שבשמאל

מְחִיָּה, אֵית בֵּיה מ"ט תִּיבִין בְּרְזָא דְחַמְשִׁין תְּרַעִין חָסֵר חָד בברכת מחיה המתים יש מ"ט תיבות בסוד חמשים שערי הבינה חסר אחד]. וְאֵית שָׁמַא בְּגִבּוּרָה ה', וְאֵיהוּ ויש בו שם שהוא סוד

[ז] ולכן אין להפסיק בין אמת ליציב ונכון. כאשר אומרים משיב הרוח ומוריד הגשם הם [יח] בנוסחא שלנו יש בברכת מחיה המתים מ"ט תיבות כאשר אומרים מוריד הטל, אך

הלימוד היומי

לע"נ אהרון בן בת-שבע ז"ל

גבורות ה' ויוצא מר"ת **אֶת־הַ גְּבוּרָה לְעוֹלָם אֲדוֹנָי וְרוּחַ הַיְלִיָּהּ** וסוד השם הזה הוא **אגל"א וּבְרִזָּא אַחֲרָא** ובסוד אחר האלף של שם זה מתחלפת ב' באי"ק בכר ונקרא אז שם **יג"לא. וְכוּלָּא רוּחַ חַדָּא מְגֻבְרָתָא דְבְרֻכָּאן דִּיהוּדָה** והכל הוא סוד אחד, ושם אגל"א הוא יוצא מהגבורה שבברכות דהיינו מברכה החשובה ביותר שבירך יעקב אבינו את יהודה, (בראשית מ"ט) **אֶת־תְּהַ יוֹדוּךָ אֶחֱיָךְ, ג"ור אַרְיָה יְהוּדָה, ל"א יָסוּר שִׁבְט מִיְהוּדָה, א"וסְרִי לַגֶּפֶן עִירָה.** שראשי תיבות ד' פסוקים אלו הוא אגל"א **בְּדָא אַתְּעַר יְהוּדָה בְּגֻבְרָתָא קְדִישָׁא** ובשם זה התעורר יהודה בגבורה קדושה לנצח את אויביו **וְדָא אִיהִי בְרֻכָּתָא דְשִׁמְאָלָא** וזוהי ברכת הגבורה שבשמאל כי יהודה הוא מושרש במלכות שהוא סוד הגבורה שבשמאל.

ברכת אתה קדוש כנגד תפארת

קְדוּשָׁה אֵית בָּהּ אַרְבֵּיסָר תִּיבִין, בברכת אתה קדוש יש ארבע עשרה תיבות **עֶשֶׂר אַמִּירָן וְאַרְבַּע אַתּוּון** והם כנגד עשר אותיות של השם הקדוש מ"ה שהוא כנגד עשרה מאמרות וארבע אותיות השם הוי"ה שבתפארת. **וְדָא כֻלִּיל לְכָל סְטָרִין וְאַחִיד מְסִיפִי עֲלֵמָא עַד סִיפִי עֲלֵמָא** ושם מ"ה הוא כולל כל העשר ספירות דז"א ואחוז מסוף העולם שהיא הבינה עד סופו היינו עד המלכות.